

[Anne Grete Holmsgård]

regne ind, når man laver en sammenligning. Det gør altså ingen forskel i regeringens politik, at fru Yvonne Herløv Andersen er ked af nogle af tingene og synes, det er et lille plaster på såret, at man giver 30 mill. kr. ekstra til 60.000 mennesker, der er på den sats. De skal dele dem. Det er ikke dem alle sammen, der får; det er nogle af dem, der får, og det rækker som en dråbe i havet.

Når jeg tog problemet op, var det, fordi fru Yvonne Herløv Andersens partifælle hr. Erhard Jakobsen heroppe sagde, at der er masser af mennesker i dette land, der slider og slæber, men ikke får mere end de, der er på varig hjælp. Hvad er budskabet i det? Det er den lille eller rettere sagt den store egoist. Budskabet er: I skal være misundelige på dem, der er smidt ud af arbejdsystemet, der er smidt ud af arbejdsmarkedet, og som får nogle dårlige takster. I skal yppe kiv og strid indbyrdes, for hvis I bare gør det, har den borgerlige regering fred. Det har den nemlig ikke i det øjeblik, hvor de folk finder ud af at stå sammen og sige nej til den politik.

(Kort bemærkning).

Birkholm (VS):

Nu, hvor første ordførerrunde er forbi, vil jeg gerne benytte en kort bemærkning til at kommentere det seneste stykke valgflæsk, som hr. Erhard Jakobsen lagde på bordet, inden han forsvandt fra salen. Jeg har ventet et par timer på, at hr. Erhard Jakobsen skulle komme tilbage, men det er ikke sket, så jeg håber, at hr. Erhard Jakobsen lytter et eller andet sted i huset.

Hr. Erhard Jakobsen citerede typisk for hr. Erhard Jakobsens stil fra et stykke papir, som han ikke nærmere angav til nogen af folketingets medlemmer hvor han havde fra. Jeg har imidlertid fundet det samme papir frem. Det er et papir, der fortæller om, hvad enlige på bistandshjælp efter § 37, stk. 4, altså den såkaldte fattighjælpsparagraf, egentlig får til underhold. Hr. Erhard Jakobsen refererede, at pågældende til rest til underhold har 4.379 kr., og det bemærkes, at hjælpen er skattefri, og at daginstitutionsplads er gratis. Hvad hr. Erhard Jakobsen ikke refererede fra papiret var, at der var tale om et eksempel med en enlig mor til to børn, at hun skulle opretholde sit underhold ud af de midler, der dér blev nævnt, at de 1.080 kr. af

de 4.379 kr. var et børnebidrag fra faderen, altså ikke et offentligt tilskud – det offentlige tilskud andrager kun 3.200 kr. – og at underholdet omfatter forsikringer, licens, fagforeningskontingenter, transport osv. Tilbage til det egentlige underhold, altså mad, tøj, legetøj, ferier, børnefødselsdage osv., bliver i langt de fleste tilfælde kun under 1.000 kr. for sådanne bistandsklienter.

Det er vilkårene, det er virkeligheden, og hr. Erhard Jakobsen citerer fuldstændig revet løs fra enhver sammenhæng, når han kommer med dette papir. Formålet kender vi alle sammen godt; det er at sige, at de, der har det lidt bedre ved at have et parcelhus – og vi ved jo alle sammen udmærket godt, at de også har det hårdt, de skal også betale deres renter til den kapital, som styrer Schlüterregeringen i øjeblikket – skal yppe splid med og nære nid over for de ringere stillede.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (UP):

Hr. Arne Bjerregaard inspirerede mig til at sige noget vedrørende logik. Hr. Arne Bjerregaard brugte meget af sin taletid til at undre sig over, at fremskridtspartiets folketingsgruppe ikke ville stemme for finanslovsforslaget. Ja men det er vi nogle stykker der længe har prøvet at få disse mennesker til at forstå. Der er meget rigtigt i fremskridtspartiets program, men når det er så umuligt i dette parti, og når det er så spildt at arbejde med det parti, er det, fordi disse mennesker ikke forstår, at man ikke kan nøjes med at have et politisk program, men også skal forstå at gebærde sig i et folketing, hvor et enkelt parti ikke har flertal. Man skal forstå, at vi ikke lever i en diktaturstat, hvor man kan diktere et flertal noget, når man selv er et meget lille mindretal.

Det synes jeg vælgerne skal lægge mærke til. Jeg skal ikke holde nogen valgtale, for jeg er ikke genopstillet. Men jeg forstår, at der bliver holdt en masse valgtaler her i dag, og så kan det være rimeligt at sige, at man ikke skal lytte til valgprogrammerne alene, til ideologierne, men også skal lytte til, om de mennesker, der repræsenterer partierne, er i stand til at få gennemført det, de vil. Det er fremskridtspartiet ikke. Det har fremskridtspartiet forsøgt at lære i 10 år, men det kan fremskridtspartiets folk ikke lære. Man har